

INTERJECCIONS: Caracterització i representació

Categoria lèxica

13/03/2018

Considerem les interjeccions com una categoria lèxica independent, amb codi propi, tant si estan formades per una sola paraula com si estan formades per diverses paraules i sigui quina sigui la naturalesa de les paraules que les formin (noms, adjectius, formes verbals, etc.).

Les **característiques** que ens permeten identificar les interjeccions són les següents:

- *Morfològicament* són formes **invariables** (no accepten una flexió diferent en els noms i adjectius que les integren ni tampoc una conjugació diferent en els verbs).
- *Sintàcticament* no funcionen com una part d'oració (no poden fer de subjecte, de complement directe, etc.), sinó que constitueixen una **clàusula independent** en el discurs, sense lligams sintàctics.

Només es poden inserir en una oració més àmplia si se'n fa un ús metalingüístic.

Exemple: *segon servei!; quan el primer servidor perd el servei, l'àrbitre ha de dir segon servei!*

- *Semànticament* són una **unitat de significat** completa, que no requereix la compleció o la matisació amb altres elements..

Com a conseqüència d'aquesta especificitat, les interjeccions tenen una **representació** especial:

- (1) **Denominació i equivalents** Es recullen amb rodona, minúscula inicial i, en cas de correspondre a l'entonació habitual, amb un signe d'admiració o interrogació al final.
- (2) **Categoria lèxica** Se'ls assigna la categoria *interj* (sense cap informació afegida).
- (3) **Definició** Se'ls assigna una definició metalingüística ("Expressió amb què..."), davant la impossibilitat de confegir una definició que tingui valor de substitució.

Exemple:

Interjecció exclamativa	canvi i fora! <i>interj</i> Expressió amb què es dona per acabada una comunicació per ràdio.
Interjecció interrogativa	preparats? <i>interj</i> Expressió amb què s'indica als participants que es preparin per a la sortida.
Interjecció afirmativa	gràcies <i>interj</i> Expressió amb què es mostra gratitud a una persona per una acció.

En l'ús que en fa el TERMCAT, la categoria *interjecció* és molt pròxima a la categoria **locució llatina**, ja que totes dues equivalen a una oració completa i no poden ser utilitzades, per tant, com a part d'una oració més àmplia. L'única diferència, de fet, és la llengua de construcció, que en les locucions llatines és el llatí.¹

Barcelona, 13 de març de 2018

Modificacions: 14 d'abril de 2021

¹ Vegeu el criteri *LOCUCIONS LLATINES Caracterització i representació*, que distingeix entre locucions amb valor de part d'oració (nom, adjectiu, etc.), sense codi propi, i les locucions llatines pròpiament dites, amb valor d'oració.